

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре већ неколико недеља се припремамо за сусрет са богомладенцем Христом чијем празнику идемо у сусрет и света Црква је одредила да се у току овога поста Божићњега припремамо за тај сусрет да бисмо дочекали Господа као најдражега госта и примили га у наше душе и у наша срца.

Данас света Црква посебно припрема своја верна чеда за тај сусрет јер је ове две недеље пред Божић посветила оним светитељима Божијим из Старога Завета који су претходили Господу Христу, који су говорили о будућем Месији који ће доћи као спаситељ света. Ова недеља зове се недеља Праотаца а идућа недеља пред Божић недеља светих Отаца. У ту недељу светих Праотаца Црква износи пред нас један догађај из Јеванђеља, једну причу о великој вечери.

Чули смо данашње Свето Јеванђеље где каже да један домаћин припреми једну велику вечеру и посла слуге своје да позову званице на ту вечеру јер вели *све је ѿшово, све је сѣремно*. Али те званице беху недостојне јер почеше се изговарати; један рече купио је њиву мора ићи да је обиђе, други купио пет пари волова мора ићи да их испроба, трећи рече да се оженио и да зато не може доћи. И тако када слуга дође и јави домаћину шта су званице одговориле, домаћин се разгњеви, каже Свето Јеванђеље, и посла слуге своје на улице градске да доведу овамо све које нађу: и слепе, и глуве, и хроне, и сакате, инвалиде, болесне... да ми се напуни кућа. И то слуге учинише и поново јавише му *учинили смо ѿо али још месѿа има!* Он их поново посла: Идите на раскршћа и међу ограда, у поља,

кога нађете приволите их да дођу да ми се кућа напуни јер спремна вечера чека а оне званице које су биле позване не беху достојне те гозбе, те вечере.

Ова прича је тајанствена прича браћо и сестре. Домаћин који припрема велику вечеру јесте сâм Господ Бог наш који припреми ову васиону, овај свет и све у њему што постоји, и сунце и месец и звезде, и биље и животиње и рибе и птице и све што створи Бог припреми то као једну богату трпезу, једну богату вечеру. За кога? За човека. Јер човек је тај ради кога је све ово друго створено да би човеку послужило. Да би људи одазвавши се на тај позив домаћина, на ту вечеру, прославили и указали поштовање самоме домаћину који је то све припремио. Али људи окренуше леђа домаћину, окренуше леђа Богу, омиле им овај свет за материјалне очи, привезаше душе своје и срца своја за материјална блага, за њиву, за стоку, за уживања овоземаљска и не марише за домаћина и за његову ту љубав показану кроз спремање ове чудесне вечере која храни цео род људски — од Адама до последњег човека. Слуге које господар посла да зову званице ко беху они? Беху они пророци и светитељи из Старога Завета које је Бог повремено подизао у роду Израиљском, у народу Јеврејском и преко њих позивао отпали народ, тврдоглави народ да приђу да се одазову на ту вечеру и да буду оно што треба да буду, и они да буду слуге Божије, слуге тога домаћина. Али званице, знамо из Старога Завета, нажалост и из Новог Завета, из нашег времена да многи не марише за те позиве него се окретоше земаљским добрима.

Али то што је Господ спремио, што ми видимо, то је трпеза једна богата за живот тела човечијег. А шта је са душом?

Јели припремљено нешто и за њу, нека вечера за душу нашу? Још како браћо и сестре. Све заповести које је Бог дао преко својих слугу, преко својих пророка; љуби ближњега свога као самога себе, љуби Господа Бога свога свим срцем, свом душом, свом снагом и свим умом својим, сви позиви Божијих заповести, десет Божијих заповести, и све остало што је Господ заповедао преко својих пророка све је то храна била за душу човекову. Јер као што тело треба да се одржава у животу хранећи се телесном храном тако и душа треба да се одржава у животу хранећи се духовном храном. Најзад та храна духовна спасавала је људе од привременога греха али их није могла спасити од онога највећег зла које је морило људе од Адама до Господа Христа а то је смрт.

Све те заповести, сви ти пророци који су били само људи, обични људи, нису могли бити и спаситељи других људи. Зато је Бог одредио Сина свога Јединороднога да дође на земљу, да се роди као човек од Свете Богородице и да Он буде тај Месија, Спаситељ света који ће људима даровати оно што једино Бог може да дарује — вечну правду, вечну истину, вечну љубав и вечни живот. Ради тога је Господ дошао. И Он је један од оних који позивају људе на ту велику вечеру, али и у Новоме Завету који знамо за Господа Христа, који верујемо у Њега, који смо се крстили у Име Његово, у име Свете Тројице, ми ипак често пута не одазивамо се на позив домаћина него своје мисли, своје жеље, своје бриге вежемо за земаљске ствари. То нам је некако више омилено него Царство небеско, него живот вечни, него божанска љубав, божанска правда, божанска истина. Зато света Црква у ову недељу и подсећа нас своја верна чеда да се одазовемо на тај позив јер све је готово,

све је спремно. Долази Син Божији да се жртвује за нас људе, да будемо спремни да га примимо, да га дочекамо, да га послушамо. Јер као што је рекла Света Богородица оним слугама у Кани Галилејској: „Све што вам каже учините“. Треба испунити све што је Господ заповедио, све што је Он рекао и оставио у Цркви својој, свете тајне, свете врлине, свете заповести, да живећи по њима ми припремамо себе за живот вечни у Царству његовог небеског. А то живећи по заповестима Божијим јесте наш одзив на позив домаћина на велику вечеру. Јер истинска права велика вечера је припремљена у Царству небеског где нас чекају такви дарови, таква блага што око не виде што ухо не чу и што у срце човеку не дође. То вели Јеванђеље припреми Господ онима који га љубе.

Зато нека би Господ дао молитвама светих угодника својих, светих Праотаца и Отаца који нас припремаху за сусрет са богомладенцем Христом и пре свега молитвама Свете Богородице да и ми будемо међу онима, како каже на крају Свето Јеванђеље данашње, много је званих али мало изабраних. Кад каже много званих мисли на све људе, јер сви људи, цео род људски је позван на ту велику вечеру али је мало изабраних, мало је оних који су се одазвали. Нека би Господ и нас учинио у оној мањини која се одазвала на позив домаћина, која није презрела његов позив, његову жртву коју је спремао, такву вечеру, да би нас Он примио и препознао као своје слуге и примио у Царство своје и тамо нам даровао сва своја небеска и вечна блага а пре свега и изнад свега живот вечни да бисмо и ми тамо са свима светима славили Оца и Сина и Светог Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.